

[Glønborg]

Og så lige med hensyn til den overskrift vi har givet lovforslaget. Det hedder »afvikling«, og det står jeg faktisk ved. Jeg mener, at Christiania, sådan som det har fungeret indtil nu, er vi nødt til at afskaffe. Det kan ikke være rigtigt, at vi stadig væk svigter de svageste, de dårligst stillede, og lader dem være ofre for et slagsmål om nogle principper, vi har udenfor.

Lad os nu i udvalget finde sammen om et stykke arbejde for at gøre det bedre for de dårligst stillede på Christiania. Det kræver en afvikling af systemet, sådan som det er nu, men med mulighed for videreførelse af de positive elementer, som findes.

Arne Melchior (CD):

Fru Kirsten Lee var så venlig at citere mig fra debatten 19. november 1987. Det står jeg ved, selvfølgelig, men det havde været meget rimeligt også at citere, hvad jeg sagde videre i sp. 2304:

»Når dette er sagt – nemlig det, fru Kirsten Lee lige citerede – »skal jeg på CD's og egne vegne ikke tøve med at erklære, at vi betragter Christianias eksistens og meget af, hvad der sker derude, som en skamlet for og en hån imod samfundet. Jeg synes, at den konservative ordførers række eksempler på, hvordan situationen føles og opfattes af andre mennesker i vort almindelige samfund, er relevant. Den gav udtryk for følelser, mange mennesker må nære«.

Det var altså fru Connie Hedegaard for et år siden. Når man så kigger på, hvad fru Connie Hedegaard mere sagde, ser man, at hun sagde – og jeg citerer fra sp. 2275:

»Jamen ansvarlige politikere kan da ikke nøjes med at trække på skuldrene. I sin grundvold er Christiania i fundamental strid med dansk retsbevisethed«.

Og i samme spalte siger fru Connie Hedegaard:

»Ærlig talt tillader jeg mig at tro, at regeringspartierne – det var altså de daværende – »i denne sag har opbakning langt ind i det socialdemokratiske vælgerkorps, hvor retssikkerhed ikke er noget, man blot trækker på skulderen ad«.

Det svarer til noget, jeg også var inde på – nu skal jeg slutte, hr. formand – idet jeg senere i mit indlæg sagde, sp. 2306:

»Jeg nærer det håb, at der i Socialdemokratiet, også ind i SF og Det Radikale Venstre, vil være opinioner, partiforeninger, medlemmer, grupper, som vil lade deres ledelser og repræsentanter herinde vide, at de ønsker det anderledes«.

Det, at urimelighederne, lovovertrædelserne varer længere, gør det jo ikke mildere. Jeg tror ikke, begrebet hævrd kan benyttes på den måde, at jo længere man bliver ved med ulovligheder, desto mere overfladisk kan resten af samfundet tage det. Jo længere der går, desto værre er en laden stå til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil godt lige for en ordens skyld sige, at jeg citerede ikke hr. Arne Melchior. Jeg refererede blot indholdet af, hvad der var blevet sagt. Såfremt jeg havde citeret, ville jeg naturligvis – hvad jeg forstår hører med til høflig optræden i dette Ting – have bedt om formandens tilladelse til at citere. Det gjorde jeg ikke. Jeg refererede blot.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Citere eller referere kan vel komme ud på et, når man i øvrigt ikke følger sin overbevisning.

»Jamen ansvarlige politikere kan da ikke nøjes med at trække på skuldrene«, har fru Connie Hedegaard ifølge et citat her fra talerstolen tidligere sagt. Jamen nu er der en chance for ikke blot at trække på skuldrene. Så vil jeg godt citere hr. Engell, som den 1. april 1988 i Sjællands Tidende siger følgende:

»Etiketten »socialt eksperiment« har for længst mistet sin betydning for Christiania, som i stigende grad præges af kriminalitet, narkomisbrug, social nød og bygningsmæssigt forfald. Derfor må der nu politisk træffes en beslutning om det omdiskuterede københavnske områdes fremtid«.

Der ligger vist ikke ret meget andet i den beslutning, end at Christiania bør nedlægges. Det er den linie, De Konservative har kørt hele tiden, men på trods af den helt klare linie, på trods af at man i dag har et fuldstændig klart flertal for at nedlægge Christiania, viger man tilbage, fordi man har lukket en radikal ind i folden.